

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:
Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtnak.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

A haldokló óriás.

(Ifj. N. L.) Ott fekszik 18 század-
ból alkotott nyoszolyáján. Még él de
már nem mozdul.

Markában görcsösen szorít egy
hatalmas, vértől ázott kardot. Örökbe
kapta. A századok öröksége.

Fölötte a halál angyala lebeg hü-
vös szárnyuhogással.

Küszöbén nyitott ajtó előtt maga
a halál kezében ujjafent, régi szerszá-
mával. Ujjafent . . . hja! óriási lesz
a suhintás, nyomában 100 év fog to-
vahömpölyögni.

Sokszor megpihen a feledés, míg
eltemeti.

Az erőtlen agastyánnak kifáradt
tekintete rájuk esik. Elnyűtt teste meg-
remeg; a régi szív keblében elszorul
és megdobbanik; a bágyadt szemek ki-
merednek, bennök köny, egy század
utolsó könyei.

Szegény öreg távoznod kell, de vi-
gasztalódjál, nem fog örökre földni dur-
va hant. Bebalzsamozott tetemedet

csak kriptába zárják és elérkezik az
idő, melyben ismét napvilágra jössz. A
historia lapja vár reád.

*

. . . Nem!, . . . egy óriási kép,
melyen most készülnek az utolsó e-
cset vonások.

18 ilyen colosális alkotás már
készen áll; ez lesz a tizenkilen-
czedik.

Nagyszerű képek! de sok könny
és vér van rajtuk, mely festékül szolgált,
A sorozatnak méltó kezdete az
első. Azon egy jászóltól hosszú ut ve-
zet egy keresztig, Óh ez az ut! . . .

Igy kezdődik az első.

Milyenek lesznek a következők?

Ki tudná erre megfelelni? . . .

*

Tehát ismét egy századot ragad-
nak magukkal az idő vad, tájékozva
rohanó hullámai! . . . eltűnik ismét
egy leélt, hosszú évsor! . . .

Eltűnik! . . . láz és képzelődés,

Mult, jövő hiu ábránd; „örök le-
vés“, szakadatlan jelen!

Volt és lesz: szavak értelem nél-

kül; van! egyéb semmi.

Év, század, ezred ugyanaz.

A végtelennek látszó idő csak egy
örök, megrögzött pillanat.

A kezdetnél vagyunk ma is vagy,
ha jobban tetszik, a végnél! de hala-
dás? sem ettől sem attól. . . .

És mégis; volna-e ki megfosztaná
magát az újévtől? volna-e, ki megta-
gadná azt a napot, mely elválasztja a
multat a jövőtől, emléket a reménytől?
innen emlék, túlhan remény

Édes táplálékai ezek a léleknek,
ne vonjuk el tőle.

Igen, kopogtat már megint egy ily
nap az 1901-ik évnek és a 20-ik szá-
zadnak legelső szunyadó óráival ölében.

Riadjanak fel harsány éljenzéseink-
től ujuljanak meg önbizalmunktól
erőink; fegyverkeztünk fel kedvel
és bátorsággal; készítsük el sziveinket
a legnagyobb öröme, a legnagyobb
bánatra egyaránt. Könyeink azt hi-
szem majd csak lesznek, hisz abban
nem szükölködénk soha.

Okuljunk a multon és bizunk a
jövőben.

Á l o m.

A téli kertben, a legyező pálmáktól
fedett zugban. Elemér gróf a pezsgőtől és
szerelemtől ittasan esőket lehelt Irén ajkaira.
És harmadnapra Konstantinápolyba utazott.
— követségi attasénak.

Az öreg Básttya Gedeon gróf meg birta
védeni a család nemes törzsökét — a faty-
tyu hajtástól. A hűs tengeri szellő pompás
derítő szer az ilyen fajta bolondság ellen.
Minden nappal fogyott, halványodott az
emléke annak a rózsás arcú szerelmes pol-
gárleánynak.

Míg Gedeon gróf egyszer csak bucsut
mondott az árnyék világnak és vele együtt
össze omlott a munkája.

Elemér gróf haza jött az apja temeté-

sére és alig hogy elhelyezték a nehéz érc-
koporsót az ősei mellé, így szólott Rosen-
kranz Irén kisasszonyhoz:

— Irén, megkértem kezét a papájától.

A leány szomorúan, nyugodtan vála-
szolt, csak fekete szemei lobogtak.

— Tehát üzlet? Nincs szavam hozzá, ha
önök megegyeztek. Neje leszek a gróf urnak.

A férfi nem mert tiltakozni, nem mer-
te említeni a mánoros éjszakát. Ekkor koc-
kára tette a becsületét és a játék elveszett.
Nem merre mondani csak a tekintete kö-
nyörgött: vessünk újra!

— Köszönöm. De ha én nem érném be
kegyed pusztá kezével, de ha én egy kis
szerelmet mernék reményelni?

A leány gúnyosan mosolygott.

— Szerelmet gróf ur? Minek az? Ön

koronát hoz, én fél milliót, így kvittek va-
gyunk.

Egy hónap mulva megtartották az
esküvőt az egyetemi templomban. A templom-
hajó tropikus növényekkel, virág girlandokkal
volt feldíszítve. Mindenki mosolygott, csak a
menyasszony volt szomorú és komoly.

A lakomán nagy feltűnést keltett, hogy
Perényesi báró a grófi unokákra üritette po-
harát.

Rosenkranz annyira elérzékenyedett,
hogy valami ringató nótát kezdett dudolni,
melyet arra az alkalommal tartogatott, mikor
majd a grófi unokákat fogja térdén lovagol-
tatni.

Tizenegy óra felé a fiatal pár öltözkö-
dött, atmosolyogták a szerencsekívánatokat
és a pályaudvarra hajtottak, hogy a nászuta-
zok közös hazájába, Olaszországba menjenek.

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy rak-
táron vannak szép újdivatu női ruhaszövetek, flaneliek, seiynek, zephir
és barchetek továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Agyterítők, függönyök, szőnyegek, seiyem- és caschmir-paplanok és
menyasszonyi kelengye. — Műdjában áll tehát mindenkinek az őszi és
téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni.

PÉCSETT. Irgalmasok-utca 10. sz. Saját házában.

Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb
és legjobb minőségben.

Kereskedő és iparos ifjaink kiképzéséről.

Minden nemzet fejlődésének, erősbödésének, jóléte fokozásának főfeltétele, legfontosabb kelléke az ipar és kereskedelemnek egészséges alapon való nyugvása. Ipar és kereskedelem nélkül valamely ország virágzásnak nem indulhat, a kultúra tért nem hódíthat, egészséges viszonyok nem keletkezhetnek.

Tudjuk azt a történelem lapjairól, hogy csak azon országok fejlődtek, azon népek jóléte és műveltsége fokozódott, melyek az ipar és kereskedelem fontosságáról idejekorán meggyőződtek, azt kultiválták és az azokkal foglalkozókat tisztelték és megbecsültek. — Nem így volt azonban ez nálunk magyaroknál, kik az ipar és kereskedelmet lenézték azt szabad emberhez nem illő foglalkozásnak tekintették. Iparunk és kereskedelmünk ennél fogva lassan fejlődött, hátramaradt, melynek káros hatását még ma is érezzük, ma is észleljük.

Igaz, hogy minden oldalról hangoztatják ma már a honi ipar pártolását, de ez még édeskevés ahhoz, hogy az hatalmas lendületet vegyen, hogy elérje azt a fokot, melyen más művelt népek ipara áll. Addig míg önálló vámterületünk nem lesz, addig az a szoros közös viszony mostoha testvérünkkel Ausztriával fenáll, míg meg nem akadályozhatjuk, hogy az a sok osztrák vigécs országunkat ellepje, míg gátat nem vethetünk a roppant mennyiségben beözönlő osztrák-czikketeknek, addig a mi iparunk semmi körülmények között, rendes fejlődésnek nem indulhat, a kívánt fokot el nem érheti.

De míg ezek megvalósulhatnak, nekünk kell köteletségünk tenni, nekünk kell törekedni, nekünk kell munkálkodni iparunk fejlesztése érdekében. És ez abból áll, hogy vevő közönségünk, a hol teheti magyar iparcikkeket kérjen a bevásárlásnál, kereskedőink és iparosaink pedig törekedjenek, azon

czikkeket, melyek nálunk, hazánk határain belül is megszerezhetők, itthon beszerezni, másodsorban pedig gondjuk legyen arra, hogy segédszemélyzetük, alkalmazottaik megfelelő szellemi képzettséggel bírnak, vagy annak hiányában azt megszerezzék.

Hát bizony tisztelt iparos és kereskedő uraim, nagyfontosságú és nagyhorderejű dolog az, hogy ifjaink kik az ipari és kereskedelmi pályára lépnek, megfelelő műveltséggel, alapos tudással, szakismerettel bírnak és tudatában legyenek annak, hogy egy iparos vagy kereskedőnek tulajdonképpen mi a hivatása.

Schiller a nagy német író, igazán magasztalólag szól egyes műveiben a kereskedelemről, a kereskedőkről. Így egy helyen azt mondja: „Ich wüsste nicht wessen Geist ausgebreiteter wäre, ausgebreiteter sein müsste, als der eines echten Geschäftsmannes.“ Nem tudom kinek szelleme, képzettsége lenne szélesebb körű, kellene szélesebb körűnek lenni mint egy igazi kereskedőnek. És ezen aranymondásban nagy igazságok rejlenek, mert egy jó iparos és kereskedőnek a mellett, hogy foglalkozását alaposan elsajátítsa, ki kell figyelmen kívül hagyni az üzleti életben előforduló legkisebb változásokra, alakulásokra ehhez pedig nem elég az, hogy érti a mesterséget, nem elég az egyoldalúság, hanem arra kell törekednünk, hogy iparos és kereskedő világunk minél több oldalú műveltséggel, minél alaposabb tudással, minél több intelligenciával bírjon.

Nagyobb városokban ennek megvan a maga módja, ott vannak az ipariskolák, alsófokú-kereskedelmi, felsőkereskedelmi iskolák, akadémiák, hol a szükséges tudnivalók ismeretek, bőven elsajátíthatók de nem így nálunk Szigetváron, hol ezen tényezők hiányoznak és e mellett, bizony szomorú állapotok vannak ezen a téren.

Iparos és kereskedőink nagy részénél a maradiság régihez való göresös ragaszkodás még meg van, újításról hallani sem

akarnak, irtóznak tőle, pedig be kellene látni, hogy az idő változásával a viszonyok is változnak, a régi célrendszer helyét modernebb rendszer foglalta el, a vándorlás és remekelés helyett a szellemi képzettség, a szellemi tudás lépett előtérbe. Ebbe kell tehát kapaszkodnunk, arra kell törekednünk, hogy iparos és kereskedő ifjaink, szabad óráikban a léha semmittevés vagy a hárminezket levelű biblia helyett a hasznos könyveket forgassák ismereteiket, tudásukat fejlesszék, szakképzettségüket a szellemi téren is elsajátítsák. Ehhez azonban komoly munka, őszinte törekvés és akarat összetartás és közös munkálkodás szükséges.

Van ugyan két, nem rég alakult egyesület helyben, hol ezt meglehetne honosítani, hol ezt meglehetne valósítani az egyik „Kereskedő ifjak egyesületének“ hívja magát, a másik pedig az „Iparos ifjak-egyesülete.“

Na hát, itt volna igenis helye az imént kifejtett eszméket testté öltetni, azokat megvalósítani. — Rendszeres összejöveteleket kellene tartani az egyesület helyiségeiben, ilyenkor aztán ipari és kereskedelmi, (de nem üzleti) ügyeinket megvitatás tárgyává tenni, ezen foglalkozási ágakhoz tartozó tudományokkal foglalkozni, azokat beható tanulmányozás tárgyává tenni. Itt van a könyvtétel, levelezés, számtan, mely nélkül sem iparos, sem kereskedő üzletét rendesen vezetni nem képes, ezen kereskedelmi tárgyakat hozzávéve a váltó és kereskedelmi jog fontosabb mozanatait kellene ezen két egyesület helyiségében az ifjúsággal megismertetni, ezekre kellene őket oktatni, mert ezekre nélkülözhetetlen égető szükségük van.

Városunkban vannak erre hivatott egyének, kiket ha felkérnek szívesen elfogadják és örömmel teszik meg, egyes tárgyak ismeretetését, rendszeres oktató előadás vagy felolvasások alakjában. — Nem mondom ezáltal korántsem azt, hogy e helyiségekben csak a szaktárgyaknak kell hódolni, sőt okvetlen szükséges és megkövetelendő, hogy az általános műveltség elsajátítása és ter-

Mikor becsapódott utánuk a kupé ajtója, Irén azt mondta:

— Valahára egyedül lehetünk.

A férfi mosolygott és megfogta a nő kezét. Az asszony remegve idegesen elvonta kezét, miközben lángba borult az arca.

— Téved gróf! Másért kívántam, hogy egyedül lehessünk. Ön már átadta, amivel tartozott, most rajtam a sor.

— Kíváncsivá tesz grófné!

Irén felnyitotta kézi bőröndjét.

— Ime a nyilatkozat, hogy a 300.000 frt adóssága ki van fizetve. Ez a hozományom egyik fele. A másik fele pedig itt van érték papirokban. Kérem győződjék meg, hogy nem hiányzik-e a 200.000 frtból?

A gróf elpirult és izgatottan toltá vissza a bankjegy csomót.

— Köszönöm, tartsa meg magának a grófné tüpénzre.

— Nem tesz semmit, majd elhelyezem valamelyik bankban az ön nevére. Most pedig, ha nem untatom önt, valamit elbeszélék önnek.

— Hallgatom grófné.

Irén a vörös plüştámlányhoz támasztotta fejét és kinézett az ablak előtt elroha-

nó téli tájra. Talán a napfénytől csillogó hó okozta, hogy megnedvesedtek a szemei. —

— Gyöngék vagyunk, mi nők. A számító ész nem bír parancsolni szívünknek. Röviden szölok. Mikor ön gróf elvégezte apámmal, hogy neje leszek, elfelejtették, hogy annak a vásári árúnak szíve is van, mely valakiért doboghat . . .

A férfi idegesen felpattant helyéről.

— Grófné, ön mást szeret. Az Istenért, miért nem vallotta be, míg nem volt késő?

— Miért nem kérdezték? De ne játszunk komédiát. A vallomás sohasem lehetett elég korai. Ismerem atyámat és ismerem önt is

A férfi remegve kérdezte.

— Vagyonna czélez?

— Istenem, hisz nem beszéllek talányokban.

A grófnak lázas volt az arca az arczulütéstől. Arra gondolt, hogy föbe löje-e magát, vagy . . .

Irén vállat vont és halkán suttogott.

— A felfogás dolga.

— Mert esküszöm, halálosan szeretem önt.

— Elfelejtettem.

— Igaza van, mire is emlékeznék? hiszen akkor csak a kezét csókolgattam és némán

a szemeibe néztem. Rég volt, már én is kezdem felejteni . . .

Hallgattak, míg öreg este lett. A dervirágokat bámulták, mit a fagy a kupé ablakaira festett.

Mikor a kalauz végig járta a koesi tejtét és a kupé lámpáját felgyújtotta, benézett egy pillanatra.

— Méltóságok, tessenek parancsolni, ha kívánnak lenyugodni. Majd elkészitem a függő ágyat.

Irén pirulva szólt a grófnak.

— Én nem fogok aludni itt — önnel.

— Igaz. A következő állomáson félbeszakítjuk utunkat és szobát bérelünk a hotelben.

Mikor a vonat berobogott a pályaudvarba, kiszálltak és bérkocsin egy szállóhoz hajtottak.

Az elősiető szolga kérdésére, hogy hány szobát parancsolnak, — Irén válaszolt:

— Kettőt, külön-külön bejártal.

Másnap a reggelinél találkoztak ismét. Az arczukról le volt olvasható, hogy gyönyörködtek az éjféli harang koagásban.

A gróf kezét csókolt nejeének és azt mondá:

jesztése érdekében, szépirodalmi dolgok is kerüljenek a felolvasó asztalhoz, na meg aztán Terpsichore istennőnek is áldozhatunk e mellett.

Ezen dolgokat ajánlom tehát elsősorban a nevezett két egyesület vezetősége, valamint tagjainak figyelmébe. — Fontolják meg az itt előadottakat, kísérsék meg azt megvalósítani, és nem lesz hiába való munka, áldásos gyümölcsöket fog hozni.

Szivesen, kész örömmel tesz eleget az egyesület felkérésére mindenki az ismeretterjesztő előadás és felolvasásokat illetőleg, mert hisz ez által közös célt, közös érdeket mozdít elő, mélyreható, üdvös szolgálatot teljesít a magyar kereskedelem és ipar érdekében.

Ha ezek aztán megvalósulnának, mely minél előbb kívánatos lenne, csakhamar tapasztalható, észlelhető lenne az a jól eső fordulat, mely az ifjuság életében, működésében és egész lényében beállna, foglalkozásukat sokkal nagyobb kedvvel üznék, munkájuk sokkal intenzívebb, belterjesebb lenne. Egyesületük pedig felemelkedne azon nivóra, melyen ily irányú egyesületnek állnia kell.

Ehhez persze ismételve meg kell jegyezni, tapintatos észszerű vezetés, komoly munka és akaraterő és a mi fő, belátva a cél magasztosságát, egyetértés és összetartás szükséges.

Mercur.

Előfizetési felhívás.

Ebben az esztendőben az utolsó számot adjuk a Délsomogyból. Csak rövid negyed éves multra tekinthetünk vissza. Sokat-sokat kellett küzdenünk az előítéletekkel, melyek árnyait előre láttuk. De felvettük a harcot. Nem győztünk még, de el sem buktunk. Ez már fél eredmény.

És ez a tudat bizonyos büszke-

séggel tölt el bennünket, melyből erőt és reményt meritünk a jövőre.

Igen, el merjük mondani, hogy nem feledkeztünk meg ígéretünkről, hogy becsületes, olvasható lapot adunk a közönség kezébe. Hogy nyíltan kimondjuk a szót, ha akad is, akinek fáj. Talan akad is néha akivel szemben más nézetet hirdetünk, de a mi meggyőződésünket soha alá nem rendeltük semmi tekintélynek. — Hogy be is váltottuk ígéretünket igazán, erre a közönség az illetékes bíró. Mi nyugodtan várjuk ítéletét.

Az új esztendővel új előfizetést nyitottunk lapunkra, illetőleg azok részére, kik még a Délsomogyra elő nem fizettek. Előfizetőinknek a következő évnegyed természetesen az előfizetésük napját követő évnegyeddal kezdődik.

Kérjük a t. közönséget fizessen elő a Délsomogy-ra.

a „DELSOMOGY“ előfizetési ára:

Egész évre	— —	8 kor.	—	fill.
Fél	„ —	4 „	—	„
Negyed	„ —	2 „	50	„

Egyes szám ára 20 fillér.

Hazafias tisztelettel
a „Délsomogy“ szerkesztősége és
kiadóhivatala.

H I R E K.

Év végén.

*Bár nincs előttem semmi lista
S méternyi hosszú számsorok*

— Grófné, az éjjel átgondoltam helyzetünket. Első sorban felesleges nekünk nászutaznunk. Ez csak hitveseknek élvezet.

— Nos azután . . .

— Azután pedig vissza akarom önnek adni szabadságát . . .

— Annál rosszabb önre nézve, mert én ragaszkodom szerződésünkhöz. Aki egyszer megízlelte a mágnásság édességét, az nem bír egy könnyen lemondani róla. Szóval nincs kedvem eldobni a grófi koronát, mely félmilliójába került atyámnak.

— De grófné, ne fossza meg magát — szivétől Irén szemeiben felcsillant valami dacz, mely pirt festett halvány arczára. Aztán gunyosan mosolygott.

— Bizza reám gróf. Találkozásokra bizonyára alkalmas lesz az ön palotája.

— Palotám? Nem grófné, nekem nincs palotám. Mindössze egy ódon házikóm van Rétfenekén. Unalmas fészkek, köröskörül erdő, melyből ilyenkor kihalt a poezis is. Ott fogok én szántani — vetni, ha önt haza vittem atyjához.

— Felesleges jóakarát. Önnel megyek Rétfenekre, a remeteségbe.

— Sajnálom a szépségét grófné, elhervad

a virág is, ha nem éri harmat.

— De üdén marad, ha titkon öntözik. Nyujtsa karját gróf, át kell öltözködnöm az utra.

* * *

Ellemér gróf végig kalauzolta Irént a kastély terméin. Ahogy a hosszú folyosón végighaladtak, a falakról az ősök megfakult, komor ábrázattal bámulták a polgári jövelvényt, aki fatytyu hajtást volt növesztendő a család négy százados nemes törzsén.

A reneszansz stílu háló szobában megállapodtak egy pillanatra. A szoba alkoven szerü háttérében hatalmas faragott ágy állott. Irén nem birt ellentállani a kíváncsiságnak és félre vonta az aranyrojtos bibor függönyt, hogy bele pillantson a szerelemfakasztó misztikus homályba.

A gróf mosolygott.

— Tetszik önnek grófné ez a remek butor darab? Nos ez a Bástyák igazi ősi fészke. Ebben születtem én, az apám, az öreg apám, mégtalan az ükapám is. Itt született volna az én fiam . . .

Irén megragadta a gróf karját.

— Kérem vezessen tovább. Nagyon avas itt a levegő!

*Mint annyian az évek végén,
Bizony én is csak számolok.*

*Nincs sok dolog; mindössze is csak
Egy tétel van, mely „követel“
Egy kis leány van tartozásban,
Egész egy évért ő felel.*

*Ha nem fizet, ha édes ajka
Nem vallja meg ma, hogy szeret:
Bankrótt leszek s minden reményem
A sirba száll — ó-év — veled.*

Ira.

— A „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet mulatsága. a karácsony másnapján a „Szigetvári Olvasó-Egylet“ helyiségeiben rendezett tea estély pompásan sikerült. Nagy és szép közönséget láttunk együtt, akik kitünő jókedvvel hajnali 4 óráig vigadtak jótékonyágból. Jelen voltak:

Asszonyok: Bözenbach Lajosné, Bretter Ferenczné, Babócsai Andrásné, Csohán Gyuláné, Dömös Dánielné, Farkasné Szakács Etel, Farkas Györgyné, Farkas Jánosné, Gregories Gyuláné, Gyarmati Józsefné, Herczegh Józsefné, Kozáry Edéné, Kopátsy Nándorné, Kollár Györgyné, Kain Károlyné, Maurer Jánosné, Müller Károlyné, Molvay Lászlóné (Kömölcsd), Manhart Antalné, Nagy Ernőné, Nicsovics Vazulné, Osesodál Jánosné, Pents Mártonné, Roll Ferenczné, Szabó István dr-né, Szücs Józsefné, Szalay Józsefné, Szabó Sándorné, Tursics Gyuláné, Udvary Józsefné, Ujházi Jakab dr-né, Vargha Sándorné, Vanka Kamilné, Walde Lajosné özv. Widermanné.

Leányok: Babócsay Mariska, Cserta Mariska, Deutsch Anna, Farkas Gizella, Farkas Mariska, Csenterics Gizella, Gyarmati Lina, Herczegh Mariska és Janka, Ichnád

Mikor az utolsó termen is áthaladtak, visszatértek a fehér selyem budoirba.

— Ime grófné — szólt a férfi — rendelkezésre áll az egész kastély, egy szobát kivéve, melyben én fogok lakni. Választhatnám ugyan lakasul a kerti pavillont is, de egyelőre lehetetlen. Ha majd régebb házasak leszünk, akkor nem lesz feltűnő, ha a férj és feleség külön fedél alatt lakik . . .

A kastély esendjében nem eset változás, hogy a fiatal házasok beköltöztek. Negyed század óta, mióta Gedeon gróf eltemette nejét és bánatában fél milliót vesztett a ruletten, még ebesahintás sem zavarta az őzek nyugalmát, melyek a park sűrű bozótjaiban tanyát ütöttek. Mindössze új köntöst kapott a kastély, kiirtották a csalánbokrokat és helyüket bevetették virág magokkal.

A cselédség összebujva tárgyalta, hogy a méltóságát soha nem eszokolja meg a méltóságos gróf. Esténként, mielőtt hálószobájukba vonultak, soha sem mulasztotta el a gróf, hogy megkérdezze nejét.

— Grófné, nem unt bele a remeteségbe?

— Azt hiszem nem is fogok bele unni.

— Jó éjszakát.

— Jó éjt . . .

Gizella, Jozipovich Mariska, Kain Mariska, Kozáry Emilia, Kollár Irma, Lengyeltóti Anna Mérey Anna (Szulimán), Maurer Amália, Müller Gizella, Nicsovics Gizella és Margit, Puchman Etel, Péczér Gizella (Pécs), Roll Mariska, Szabó Elvira és Miczi, Tursics Jolán, Toesin Lina, Ujházi Gizella, Udvary Irma, Vargha Mariska, Wiedermann Berta.

Felülfizettek a következők:

Szigetvári Izraelita Nőegylet 5 K Osesodál Gusztáv 4 K Beck Dániel 2 K Odor Sándor 1 K Lázits Kornél 1 K Horváth Györgyné 1 K Jambries Dezső 1 K ifj. Weigl Zsigmond 1 K N. N. 1 K Stern Sándor 1 K Varga N. (darányi lelkész) 1 K Solti Gyula 1 K Krepesz Paula 1 K Pétery Irén 1 K Kain Károlyné 60 f Szücs Józsefné 60 f Összesen: 23 K 20 f.

— **A szigetvári „Polgári Casino mulat-sága.** A szigetvári „Polgári Casino“ A XIX. század utolsó év, utolsó hónap, utolsó napjának estéjén, vagyis 1900. év december hó 31-én saját helyiségében Sylvester-estélyt rendez. Műsor: 1. Humorisztikus előadás Elé tárja egy ifiur. 2. Dalbokréta Fűzi egy hölgy 3. Az öngyilkos Előadja egy öngyilkos jelölt. 4. Olasz énekesnők Csiesergeri három signorine. 5. A szerelem rejtelméi Kutatja egy fekete búr. 6. Olasz vándor-zene nészek Előadja két olasz és egy talián. 7. San-Toy Bemutatja hat sikkes nő és egy ur 8. Verseshangok Hangosan verseli egy verselő hölgy. 9. Az év metamorphozisa. 10. Táncz. Belépő díj nincs. Kezdeté 8 és fél óraker.

— **Keresztkut szentelés Szentegáton.** Turonyi Biedermann Rezső szentegáti föld-birtokos a szentegáti kápolna részére Párisból gyönyörű kereszt-kut-képeket hozatott. A képek massából készültek és arany alapon rózsaszínűek. Egy-egy kép átmérője körülbelül egyméter. Ezen képeket tegnap délelőtt 11 óraker szentelte meg a helyszínén Troll Ferencz vál. püspök, pécsi káptalani nagyprepost, ki a szentelés előtt és után, majd pedig a szintén általa tartott ünnepélyes szent mise alatt tehát három ízben beszélt a néphez. A v. püspöknek Ábrahám István Káplán- és Kiss István pécsi hitoktató segédkeztek.

— **Magyar harcos levele Kinából.** Maurer Ödön ur szivességéből egy levélhez jutottunk, melyet egy magyar fiu irt, ki matróz minőségben a Kinai vizeken tartózkodó

Mária Terézia cs. és kir. hadihajón szolgál. A matróz neve Sterle Lajos, csurgói illetőségű, néhány évig Szigetvárott is tartózkodott s innen vonult be a múlt év október havában a hadi tengerészethez. A levél október 24-én kelt Vei-chai-veiban és karácsony másnapján ért Szigetvárra. Szövege szösz szerint ez:

Kedves Ödön!

Becsés sorait megkaptam végre lehet talán, hogy előbb megkaptam volna, hanem most mindig változtassuk a helyet egyszer Takuba máskor Csifuba vagyunk és évgett bajos a levelet megkapni avagy feladni. Mástkülönbent pedig a levélpapírnak és bélyegnek is nagy hiányában vagyunk, nagyon bajos hozzá jutni. Képes lapokat pedig egyáltalában nem lehet venni, pedig akármit megfizetnék, ha kapnék. Novemberben vissza megyünk Takuba és úgy hallottam, hogy onnan pedig elmennék Japánba, egyrészt azért mert, itt borzasztó hideg van, más részt pedig azért, hogy a legénység a kik a hajón vannak szabadságra mehessenek mert már 5 hónapja nem volt szabadság vagyis Pólában élveztük az utolsó szabadságot. Ha ez igaz lesz akkor sűrűn fogok onnan írni mert ott legalább lehet venni valamit s nem kell a pénzt előre rakni, a mi külömben sem volt nagy szokásom és most pedig egyáltalában nem érdemes; mert nem tudja az ember, hogy mikor rug fel. A mi a Khinaiakat illeti most már lassan elesendesülnek, csak Pekking körül a hegyekben üldözik őket, mert oda huzódtak vissza és még pár várak van de lassan minden honnan menekülni kénytelenek. De mindezeket önök az újságból úgy hiszem jobban tudják mint mi, szeptember 20-án történt szerencsétlenséget úgy hiszem olvasták ott én is résztvettem az ostromnál azonban anélkül, hogy valami nagyobb bajom történt volna pedig közvetlen mellettem sebesültek meg 14-en s mondhatom, hogy úgy hogy talán soha sem gyógyul némelyik belőle, egy kadet és egy matróz meghaltak a robbanás következtében. Október elsején pedig hajónkkal megindult, hogy két erősítvényt mely Takutól nem messzire van bevegjük a mi meg is történt volna mert a boxerek mind elmenekültek midőn a hajókat meglátták s ott hagytak mindent egész csorda mar-

hát s baromfiakat s mindent, legalább a kik tőlünk ott vannak a várak őrizetere jól élhetnek ottan. Hajónkkal meglehetősen távolságban állottunk meg. és esolnakokba szálva megvizsgáltuk a vizet a partok mellett s mindenütt tele volt a viz torpedókkal a mi a legveszélyesebb mert, ha egy hajó megéri valahol akkor annak a hajónak menthetetlenül el kell sülyedni, mint-hogy sokkal gyávábbak hogy sem fegyverrel szembe álljanak tehát így akarnak valamire menni, hogy a vizet úgy mint a földet megrakják torpedókkal; hanem ezentul mi is óvatossabbak leszünk. A mi pedig engem illet hála Isten jól érzem magam azaz hogy egészséges vagyok csak a mult hónapba voltam öt napig a kórházban. S írja kedves Ödön, hogy harezi zaj között élünk, az igaz hanem azért ez legkevésbé sem busít csak azt tudnám, hogy mikor jön el már azaz idő vagy egyáltalában eljő-e, hogy haza mehetek mert ha sokáig tart úgy akkor az öl meg a bánat s nem más.

— **A szesz halottja.** Horváth József gadányi esizmadia egyforma ügyességgel és buzgalommal foltozta az elnyűtt lábttyűket és hajtogatta a borral teli kancsókat. Mig egyszer utóljára hörpintette fel a gyönyört-hozó italt. Mámoros álma egyenesen a más-világon folytatódott. A napokban esett meg az a szomorú történet. A mesztetgnei kores-mában kezdődött azzal, hogy Horváth olvasatlan menyinyiségű féllitereket fogyasztott el a jó fajta sillerből. Aztán elindult haza felé. Botorkált-botorkált, mig bele esett egy utszéli mély árokba, ahonnan másnap holtan huzták ki.

— **Uj jegyzőség.** Somogy-Szobbon uj jegyzőséget állítanak fel a hova Bolhás község is fog tartozni. A választás 1901. febr. hó első felében lesz.

— **A hársági uj plebános.** Friedrich Antal kaposvári közkórházi káplánt hársági plebánossá nevezték ki. A kinevezés megerősítése a veszprémi püspöktől még nem érkezett meg.

A szerkesztésért felelős:

Névy Zoltán dr. főszerkesztő.

Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

Minden külön értesítés nélkül:
Fischmann Adolf leányát Arankát
eljegyezte
Dr. Goldmann Leó orvos.

Két hónap mult el. A kankalin és ibolya illatos szőnyeggel terítette be a park virág ágyait. Egy reggel a grófné levelet kapott atyjától, melynek befejező szavai ezek voltak: „...és kimondhatatlan a vágyam, hogy az én specziális altató, nótámat eldoldhassam a kicsi unokámnak...”

Irén szívét összeszorította valami mondhatlan fájdalom és sokáig zokogott. Még könyek ragyogtak szemében, mikor Elemér gróf belépett feleségéhez.

Az asszony felszárította könyeit és hidegen végig nézte a gróft.

— Gróf ur, kopogtatás nélkül nem szokás idegen szobába lépni.

— Elfelejtí asszonyom, hogy én az ön férje vagyok.

Az asszony gunyosan bókolt.

— Nos férjem uram, mit parancsol?

— Csak kérem, hogy meghallgasson.

A gróf egy zsöllébe vetette magát.

— Asszonyom, én már eluntam az ön jólrosszul eltitkolt könyeit. Kérem, ne ért en félre! Két hónapja immár, hogy ide temetkezett e remeteségbe. Ez nagy idő örökké — valóság egy olyan gyermeknek, mint ön, kinek szive tele van mondhatlan édes, vágyakkal...

— Ah gróf! és mit szól ahoz, ha biztosítom, hogy ez nekem nem örökkévalóság, ellenkezőleg kellemes pillanat.

A férfi összevonta szemöldjeit és szigoruan szemébe nézett az asszonymnak, aki megdöbbenve, zavartan állotta tekintetét.

— Irén, maga egy daczos gyermek; Nos hát én megtöltöm, hogy tovább itt maradjon. Ime a levél atyjához, hogy jöjjön azonnal érte. És még ma intézkedem, hogy ügyvédem benyujtsa a váló keresetet.

Irénnek lángba borult az arca gunyo-

san akart válaszolni, de alig jött hang ajkaira.

— Nem. Atyám nem fog beleegyezni a válásba, hisz fémilliójába került leánya grófnésága.

A férfi haragos, türelmetlen mozdulatot tett.

— Eh, kikerül még birtokomból, s marad anynyi, hogy egy kunyhót szerezzek, ahol elrejthetem egy hóbotos álom foszlányait. Csak ennyit akartam mondani...

A gróf gyorsan megfordult, hogy fusson a szabad levegőre, hogy végkép kiütze agyából, szivéből ezt a mámort, mely egy édes éjszakán szivét oda kapcsolta ehez a gyerek asszonyhoz...

A többi álom volt...

Azt álmodta, hogy hirtelen két bársonyos kar fonodott nyaka köré és egy karesu, meleg női test vonaglott karjai között...

Névy Zoltán.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttékért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.

V á l a s z.

A „Délsomogy“ 1900. évi december hó 23-án megjelent számában közzé tett Nyílt levélre:

A „szigetvári olvasó-egylet választmánya“ köteleességét teljesítette akkor, midőn Kopáry Gyula rendes tag urat rosszalásra ítélte, szónoklatának következő kifejezései miatt:

„Botrány készül községünkben, a meghívókat már szét küldötték, — a hang az Isten adománya, és ezen isteni adománnyal a gyarló ember üti arczul Krisztust“.

Ezen kijelentéseit a választmány az olvasó-egyletre vonatkozóan magyarázta, és készítette ítéletének meghozatalára.

Egyben kijelenti a választmány, hogy ezen ügyet a maga részéről Kopáry Gyula ural szemben befejezettnek nyilvánítja.

Tisztelettel
a szigetvári olvasó-egylet
választmánya.

975 sz.

1900. vh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járás-bíróságnak 1899. V. 552/16. számú végzése következtében Dr. Berkes Móricz szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Schwarcz Salomet Söhne cég javára Kis-Geczi János és Kis-Geczi József Gy.-melléki lakos ellen 872 K 14 f s jár. erejéig 1899 évi november hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 890 K becsült 150 mérő csöves kukorica, 15 mérő zab, 3 mérő köles, 2000 drb. II. r. téglá tölgyfa-garendák 1 drb. jegesszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás-bíróság V 552/16 sz. végzése folytán 872 K 14 f tőkekövetelés, annak 1899 október hó 18. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 133 K 36 fillérben bíróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Gy.-Melléken közbenjöttel leendő eszközökre 1900. évi december hó 31 napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108.§§ értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi december hó 4-én.

Boncz Lajos, kir. bir. végrehajtó.

5854. sz.

k, i. 1900.

Árlejtési hirdetmény.

Szigetvár nagyközség által Szigetvárott építendő áll. polgári iskola elhelyezésére szolgáló épület felépítése alkalmával teljesítendő föld, kőműves-, elhelyező-, kőfaragó-, szobrász-, vas-, ács-, cserépfedő-, bádogos-, burkoló-, padlozati-, asztalos-, lakatos-, mázoló-, üveges-, kárpitos-, szobafestő-, kályhás-, kerítés és vízelde berendezési munkák elkészítése, illelőleg szállítása iránt a következő feltételek mellett, nyilvános szóbeli és zárt írásbeli árlejtés hirdetik:

1.) A szóbeli árlejtésre határidőül 1901. évi január hó 23-ik napjának dél előtti 11 órája tüzetik ki Szigetvárott a városház tanács-termébe.

Az egész építésre 121830 korona és 12 fillér irányoztatott elő. Az árlejtésben részt vehetnek mindazon szakértő hazai iparosok, vagy vállalkozók kik üzletük gyakorlására hatósági engedéllyel bírnak,

2.) A zárt és a szóbeli ajánlat az összes munkákra egyes munkacsoportokra, vagy pedig egyenként külön-külön tehető.

3.) A munkára vonatkozó előmérés, költségvetés és tervek Szigetvár nagyközség előljáróságánál megtekinthetők, ugyan itt fognak az írásbeli ajánlati minták vállalkozók rendelkezésére bocsájtani. Az írásbeli ajánlati mintába kötelesek ajánlattevők világosan kiírni, hogy mely munkára ajánlkoznak, s az árendedést, vagy felülfizetést úgy számjegyekkel mint betűkkel kiírni,

4.) Csak azon írásbeli ajánlatok fognak figyelembe vétetni, melyekben ki van jelentve, hogy az általános és különleges feltételeket vállalkozó ismeri s azoknak aláveti magát, távirati uton küldött ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

5.) Az egy koronás bélyeggel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlatok legkésőbb 1901. évi január hó 23-án délelőtt 10 óráig Szigetvár nagyközség előljáróságánál nyújtandók be, ahol azok ugyan az nap a szóbeli árlejtés befejezése után fognak nyilvánosan felbontatni.

6.) Tartóznak írásbeli ajánlattevő vállalkozók az általános feltételek 6-ik §-a szerint az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzt készpénzben vagy elfogadható értékpapirban az ott körülírt módzatok és kikötések mellett a szigetvári előljáróság pénztáránál letenni benyújtása előtt és az erről szóló nyugtát az ajánlathoz csatolni.

A szóbeli árlejtők ugyanannyi bánatpénzt az árlejtést vezető előljáróság kezei közé kötelesek letenni és pedig az árlejtés megkezdése előtt közvetlenül.

7.) Fenntartja magának az építendő nagyközség azon jogot, hogy az árlejtők közül az ajánlati összegre való tekintet nélkül szabadon választhassa meg azt, a kire a munka kivitelét és végrehajtását bizza.

8.) A munkákra vonatkozó általános és különleges feltételek és tervek Szigetvár nagyközség előljáróságánál naponta délelőtt 9—12 órákor megtekinthetők, ugyanott fognak az ajánlati minták a jelentkező vállalkozóknak kiszolgáltatatni.

Szigetvár 1900. évi december hó 19-én.

Szigetvár nagyközség előljárósága.

Leszállított

árak.

Nagy Ujévi kiállítás megtekinthető egész nap

Schwarcz Lajosnál

férfi és női divat áru kereskedő SZIGETVÁR.

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,

a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrínyi-tér 46. sz.

Ajánlja a közeledő idényre következő:

Újévi ajándék

tárgyait ugymint: Névjegyek 100 drb. 1.20—4 korig.

Legujabb levélpapírok diszdozoban 1—15 K.

Imakönyvek 60 filtől 13 K (Páduai Szt.-Antal könyve egész vászon kötés drbja 70 fil.) Képes és mesés könyvek 30 filtől 6 K. Dús választék Emlék-könyvekben diszkötések 1.20—7 k. Képes levelezőlap Albumok 1.50—7 korig.

**Nagy raktár legujabb képes levelezőlapokból,
drb. 2 fillértől 40 fillérig.**

saját kiadásu szigetvári látkép Aqaurell drb. 12 f Turbeki kápolna (platinó) drb. 10 f

Nagy választék legujabb bőr diszműárukból u, m. Szivartárczák, him-zéssel s annélkül, Visitier dohány és pénzes tárczák, Szivarkatartók Könyv-tartó vásznak, szijak, ebvezető és nyakszajak, kutya ostorok.

Az összes raktáron levő disztárgyak

és gyermek játék babák mélyen leszálított áron.

Kitünő minőségü hegedü hurok és kellékek
(zongora hangoló kules).

Dísz dobozok és pipere szappanok.

Oriási választék 1901. évi heti- napi tömb és fali naptárakban.

☛ Somogy kaposvári nép-naptár 1901. évre kapható. ☛

Nagyraktár Szivarka hüvelyekből.